

LÄÄKKEIDEN HAITTAVAIKUTUS-ILMOITUKSET vuonna 2013

Vuonna 2013 Fimean haittavaikutusrekisteriin saatiin 1 819 ilmoitusta muiden kuin rokotteiden lääke-haitoista. Valtaosin ilmoitukset sisälsivät kyseisten lääkkeiden jo tunnettuja haittoja, jotka on mainittu valmisteiden tuotetiedoissa. Haittavaikutusrekisterin ensisijainen tarkoitus on kuitenkin havaita merkkejä mahdollisista uusista lääkehaitoista.

Vuonna 2013 Fimean sähköinen haittavaikutus-tietokanta täytti 40 vuotta. Ensimmäisinä vuosikymmeninä ilmoituksia tuli muutamia satoja vuodessa. EU:hun liittymisen myötä ilmoitusten vaihto viranomaisten ja myyntiluvan haltijoiden välillä tehostui entisestään, ja vuosittainen määrä on kasvanut tasaisesti nykyiseen vajaaseen 2 000:een.

Ilmoitusjärjestelmän tarkoitus on signaalien havaitseminen

Haittavaikutusilmoitusjärjestelmän tarkoitus on havaita signaaleja eli merkkejä mahdollisista uusista, tutkimus-vaiheessa havaitsematta jääneistä haittavaikutuksista. Lääkkeen saadessa myyntiluvan sen yleisimmät haitat ovat yleensä tiedossa, mutta harvinaisempia on mahdolista havaita vasta käyttäjämäärien kasvaessa.

Kun uusista haitoista kertyy ilmoituksia, viranomaiset ja myyntiluvan haltija arvioivat lisätoimenpiteiden tarpeen. Näitä ovat esimerkiksi uuden haitan, varoitusten tai vasta-aiheen lisääminen tuotetietoihin eli valmisteyteenvetoon ja pakkausselosteeseen tai myyntiluvan keskeyttäminen tai peruuttaminen. Yksittäinen haittavaikutusilmoitus ei välttämättä johda jatkotoimenpiteisiin, vaan lääkkeen hyöty-haittatasapainoa arviodaan jatkuvasti kokonaisuutena eri lähteistä, kuten haittavaikutus-ilmoituksista sekä kliinisistä ja epidemiologisista tutkimuksista kertyvän tiedon valossa.

Mitä Fimean haittavaikutusrekisteri kertoo?

Fimean haittavaikutusrekisterissä on runsaat 30 000 ilmoitusta. Kansainvälisti määrä on pieni, ja signaalien havaitseminen on sekä EU:n sisäistä että maailmanlaa-

juista yhteistyötä. Fimeaan tulleet haittavaikutusilmoitukset arviodaan ja materiaalia käydään läpi säännöllisesti. Ilmoitukset lähetetään myös kyseisen lääkkeen myyntiluvan haltijalle ja vakavaksi luokiteltuja haittoja sisältävät ilmoitukset Euroopan lääkeviraston haittavaikutustietokantaan.

Koska haittavaikutusrekisteri on kehitetty signaalien havaitsemiseen, se on puutteellinen väline muihin tarkoituksiin. Haittavaikutusrekisteri ei kerro, mikä on haittavaikutusten todellinen esiintyyvyys, mitkä ovat lääkkeiden yleisimmät haittavaikutukset tai mitkä lääkkeet aiheuttavat yleisimmin haittavaikutuksia – rekisteriin ei kerry systemaattisesti kaikkia lääkkeiden haittavaikutuksia.

Rekisterin tietoihin perustuvat katsaukset kuvavat vain sitä, mistä haittavaikutuksista on tehty ilmoituksia. Haittavaikutusilmoitusten määrän perusteella voi arvioida haittojen todellista esiintyyvyttä yhtä huonosti kuin ylinopeussakkujen määrän perusteella todellisten ylinopeustapausten määrää liikenteessä.

Ilmoitukset vuonna 2013

Vuonna 2013 Fimea sai 1 819 ilmoitusta lääkkeiden haittavaikutuksista, pois lukien rokotehaitat. Samalla ajanjaksona Suomen lääkekulutus oli tukkumynnin perusteella noin 9,6 miljoonaa vuorokausiannosta vuoden jokaisena päivänä.

Haittavaikutusilmoituksista noin 63 % oli peräisin lääkäreiltä, 9 % apteekkienkilökunnalta, 14 % terveyden- tai sairaanhoitajilta ja 14 % lääkkeiden käyttäjiltä. Epäiltyjä lääkeaineita oli yhteensä 524, joista 74 %:sta saatiin enintään kolme ilmoitusta.

Epäiltyjä haittavaikutuksia oli yhteensä 5 479, eli yhdessä ilmoituksessa kerrottiin keskimäärin kolmesta haittavaikutuksesta. Määrä tosin vaihtelee suuresti. Ilmoituksista 77 %:ssa kuvatut haittavaikutukset oli luokiteltu vakavaksi. Eniten ilmoitettiin yleisoireista ja lääkkeen antojaan kohdistuvista oireista sekä hermostoon kohdistuvista haitoista (**kuvio 1**).

Aiempien vuosien tapaan suurimmat ilmoitusmäärität saatiin syöpälääkkeistä ja immuunivasteen muuntajista (mm. bevasitsumabi, kapesitabiini, rituksimabi, adalimumabi, infliksimabi, tosilitsumabi ja fingolimodi) sekä psykoosilääkkeistä (klotsapiini, risperidoni ja olantsapiini). Näiden terapia-alueiden ulkopuolelle jäävistä yksittäisistä lääkeaineista yli 20 ilmoitusta saatiin myös levonorgestreelikierukasta, osteoporoosilääke teriparatidista ja denosumabista, suoleen annosteltavasta levodopakarbidopavalmisteesta, antikoagulantti rivaroksabaanista, tulehduskipulääke etorikoksibista sekä neuropaattisen kivun, epilepsian ja ahdistuneisuushäiriön hoitoon käytettävästä pregabaliinista (**taulukko 1**).

Syöpälääkkeet ja immuunivasteen muuntajat

Bevasitsumabi (Avastin) on verisuonten endoteelikavutekijän vasta-aine erilaisten syöpien hoitoon. Tässä varsinaisessa käyttöaiheessa ilmoitettiin muun muassa maha-suolikanavaan ja verenkiertoelimistöön kohdistuvista haittavaikutuksista. Bevasitsumabia käytetään myös silmänsäisesti kostean silmänpohjan rappeuman

hoidossa. Tässä käytössä ilmoitettiin kuudesta tapauksesta, joista kolmessa todettiin silmänsäinen tulehdus ja kolmessa muita silmän ärsytys- tai yliherkkyysoireita.

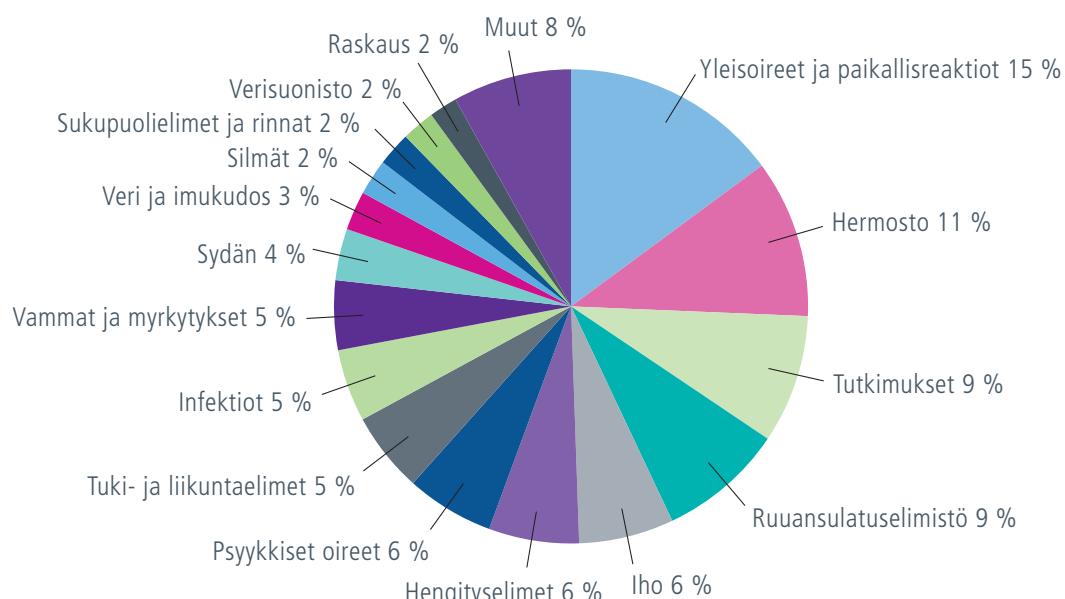
Kapesitabiiniä (Xeloda) käytetään esimerkiksi paksu- ja peräsuolisövän sekä rintasyövän hoitoon. Myös sen ilmoituksissa esiintyi maha-suolikanavaan ja verenkiertoelimistöön sekä ihoon kohdistuvia haittavaikutuksia, jälkimmäisistä erityisesti käsi-jalkaoireyhtymään viittaavia haittoja.

Rituksimabia (Mabthera) käytetään sekä syöpien etä reuman ja polyangiitin hoidossa. Ilmoituksista 17:ssä käyttöaiheena oli nivelreuma ja kuudessa syöpä. Rituksimabin käyttöön liittyy vakavien infektioiden, sydän-haittojen ja verenkuvamuutosten lisääntynyt riski. Ilmoituksista 17 koski potilaita, joilla oli infektio joko yksin tai muiden haittojen lisäksi. Kahdella potilaalla todettiin progressiivinen multifokaalinen leukoenkefalopatia (PML), ja toinen potilaista menehti täähän. Lisäksi ilmoitettiin sepsiksiä ja pneumonioita.

Infliksimabi (Remicade ja geneeriset) ja etanersepti (Enbrel) ovat pisimpään käytössä olleita TNF-alfan estäjiä. Infliksimabista kuvattiin muun muassa infuusioon liittyviä tai allergisia reaktioita. Etanerseptin ilmoituksissa kuvatut haitat olivat sekalaisia ja vaihtelivat infektiosta ihoreaktioihin. Adalimumabista (Humira) ilmoitettiin infektiota, yleisiä oireita ja ihoon kohdistuvia haittoja. Tositilitsumabista (Roactemra) ilmoitettiin erityisesti infektiota ja muutamia neutropeniata pauksia.

Fingolimodi (Gilenya) on vuonna 2011 markkinoille tullut suun kautta annosteltava lääke MS-taudin hoi-

Kuvio 1. Vuonna 2013 ilmoitettujen lääkkeiden haittavaikutusten kohdistuminen eri elinjärjestelmiin MedDRA-luokitukseen mukaan.

toon. Hoidon aloitukseen liittyy ohimenevä bradyarytmian riski, ja seitsemässä ilmoituksessa kuvattiin potilaalla sykетason hidastumista ja/tai eteiskammiojohtumisen häiriötä. Lisäksi ilmoitettiin infektiosta ja neurologisista haittavaikutuksista, joista osassa mukana oli MS-taudin eteneminen.

Psykoosilääkkeet

Klotapsapiinista (Leponex, Froidir) tehdystä ilmoituksista 25:ssä kuvattiin agranulosytoosi tai leukopenia/neutropenia ja osassa näiden lisäksi infektiota. Viive lääkyksen alkamisesta haitan ilmenemiseen vaihteli muutamista kuukausista vuosikymmeniin. Seitsemässä ilmoituksessa kuvattiin sydämen kohdistuvia haittavaikutuksia, muun muassa rytmin poikkeavuuksia.

19 olantsapiinista tehtyä ilmoitusta koski sen pitkävaikutteista injektiomuotoa (Zypadhera). Siihen on liitetty injektion jälkeistä oireyhtymää, jonka oireina voi esiintyä.

Taulukko 1. Vuonna 2013 useimmin haittavaikutusilmoituksissa esiintyneet lääkeaineet. Vuoteen 2012 verrattuna ilmoitettuimpien joukossa uudet lääkeaineet on merkitty tähdellä (*). Mustalla kolmiolla (▼) merkityt ovat lisäsuorannassa olevia lääkeaineita (ks. Villikka, Sic! 3/2013).

Lääkeaine (kauppanimi)	Ilmoitusten lkm
Levonorgesteeli (Mirena)	75
Teriparatidi (Forsteo)	59
Klotapsapiini (mm. Leponex)	49
Bevasitsumabi (Avastin)	47
Adalimumabbi (Humira)	39
Fingolimodi (Gilenya ▼)*	38
Levodopa-karbidopa (Duodopa)	37
Rituksimabi (Mabthera)	36
Rivaroksabaani (Xarelto ▼)*	34
Denosumabbi (Prolia, Xgeva ▼)	32
Infliksimabi (mm. Remicade)	28
Kapesitabiini (mm. Xeloda)	28
Pregabaliini (Lyrica)	26
Tosilitsumabi (Roactemra)	24
Risperidoni (mm. Risperdal)	22
Etanersepti (Enbrel)	21
Etorikoksibi (Arcoxia)	21

tyä esimerkiksi sedaatioita ja deliriumia. Tämäntyyppisiä oireita kuvattiin yhdeksässä ilmoituksessa. Risperidonista tehdystä ilmoituksista 14 koski pitkävaikutteista injektiomuotoa (Risperdal Consta). Yleisimmin ilmoitettiin malignista neuroleptioreyhtymästä.

Muut lääkeaineet

Viime vuoden tapaan levonorgestreelikierukka Mirenan ilmoitusmäärää nostivat myyntiluvan haltijan ja viranomaisen väliset raportointitekniset syyt. Valtaosa ilmoituksista koski (tiputtelu)vuotoa ja raskaustapauksia.

Osteoporoosilääke teriparatidin (Forsteo) pääosin potilastukiohjelman kautta ilmoitetut haitat olivat hyvin sekalaisia. Denosumabia käytetään osteoporoosin hoidon (Prolia) lisäksi patologisten murtumien ehkäisemiseen potilailla, joilla on luustometastaaseja (Xgeva). Sen yleisimmin ilmoitettu haitta oli leukaluun luukuolio, aina jälkimmäisessä käyttöaiheessa.

Pregabaliinin (Lyrica) ilmoitettujen haittavaikutusten kirjo oli laaja. Yleisimmin ilmoituksissa esiintyi yleisoreita, kuten turvotusta, sekä neurologisia ja psykiatrisia haittoja. Pitkälle edenneen Parkinsonin taudin hoidossa käytettävän levodopa-karbidopavalmisteen (Duodopa) ilmoituksissa kuvattiin lääkkeen antotapaan liittyviä ongelmia ja taudin etenemiseen liittyviä komplikaatioita.

Rivaroksabaanin (Xarelto) ilmoituksissa kuvattiin sekä laskimotukoksia että vuotokomplikaatioita. Etorikoksibin (Arcoxia) ilmoituksista yli puolessa kuvattiin erilaisia yliherkkyyt- tai ihoreaktioita.

Milloin tehdä haittavaikutusilmoitus?

Yllä kuvatut ilmoituksissa useimmin esiintyneet haittavaikutukset olivat valtaosin kyseisten lääkkeiden jo tunnettuja haittoja, jotka on mainittu lääkkeen tuotetiedoissa. Kokonaisuudessaan vuoden 2013 haittavaikutusilmoituksista noin puolessa ilmoitetut haittavaikutukset olivat ennestään tunnettua.

Koska ilmoitusjärjestelmän tarkoitus on havaita aiemmin tunnistamattomia haittavaikutuksia, toivotaan ilmoitettavan erityisesti haittavaikutuksista, joita ei ole mainittu lääkkeen tuotetiedoissa. Kun yksittäisen potilaan kohdalla epäillään lääkkeen haittavaikutusta hänen oireidensa syksi, on hyvä tarkistaa tuotetiedoista, mainitaanko kyseinen haitta. Jos haittaa ei mainita, kannattaa harkita ilmoituksen tekemistä.

Harkitsemattomien ilmoitusten kertyminen rekistereihin voi lisätä taustakohinaa, joka vaikeuttaa todellisten signaalien havaitsemista rekistereissä. Signaalinhavaintamenetelmänä haittavaikutusilmoitusjärjestelmä on kuitenkin edelleen korvaamaton lääketurvallisuuden työkalu. ■